

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
УНІВЕРСИТЕТ ГРИГОРІЯ СКОВОРОДИ В ПЕРЕЯСЛАВІ
ДРОГОБИЦЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ІВАНА ФРАНКА

МАТЕРІАЛИ
МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
**«ВІЙНА РОСІЇ ПРОТИ УКРАЇНИ:
ВІД ГІБРИДНИХ ФОРМ
ДО ГЕНОЦИДНИХ ПРАКТИК»**

9 грудня 2024 р.

Переяслав

УДК 355.48(470+571):477)«2014/2024»

В53

*Рекомендовано до друку Вченою Радою
Університету Григорія Сковороди в Переяславі
(протокол № 4 від 9 грудня 2024 року)*

Війна Росії проти України: від гібридних форм до геноцидних практик: матеріали Міжнародної науково-практичної конференції (9 грудня 2024 року) / за заг. ред. В.В. Коцура. Укладач Л.М. Переяслав, 2024. 340 с.

Уміщено матеріали доповідей учасників Міжнародної науково-практичної конференції **«Війна Росії проти України: від гібридних форм до геноцидних практик»**, які висвітлюють широке коло проблем, пов'язаних із різними формами й методами ведення Російською Федерацією геноцидної війни проти України.

Розраховано на фахівців у сфері історії, політології, військової справи, працівників органів державної влади та місцевого самоврядування, науковців, викладачів та слухачів вищих навчальних закладів, які здобувають освіту у сфері гуманітарних та соціальних галузей знань.

Коцур Л., Левченко М. *«Війна росії проти України: від гібридних форм до геноцидних практик»: нотатки Міжнародної наукової конференції у рамках одноіменного проєкту.* Факультет Гуманітарної освіти і соціальних технологій. Переяслав, 10 грудня 2024.

<https://fhost.uhsp.edu.ua/2024/12/10/vijna-rosiyi-proty-ukrayiny-vid-gibrydnyh-form-do-genotsydney-praktyk-notatky-mizhnarodnoyi-naukovoyi-konferentsiyi-u-ramkah-odnoimenного-proyektu/>

ПЕРЕДМОВА

Гібридна війна, яку Російська Федерація (далі РФ) веде проти України від самого початку її незалежності поступово перетворилася на широкомасштабне воєнне вторгнення з ознаками геноциду.

Наявний набір гібридних та геноцидних інструментів, які РФ використовує у широкомасштабній війні проти України спонукає науковців поглянути на цю проблему під різними кутами зору, задля пошуку нових шляхів відсічі російській агресії. Саме тому до участі у конференції були залучені не тільки теоретики, які займаються вивченням цієї проблематики на аналітичному рівні, а й практики, які протистоять гібридним загрозам у тилу та на полі бою.

Узагальнюючи свій науковий та практичний досвід учасники конференції розкрили окремі епізоди інформаційних, економічних, воєнних, культурних, гуманітарних, політико-дипломатичних та церковно-релігійних чинників ведення гібридної війни РФ проти України.

На додаток, результати доповідей засвідчили, що війна РФ проти України водночас є екзистенційною, цивілізаційною та геноцидною. У ній поєднується протистояння: автократії проти демократії, несвобода проти свободи (волонтаризм), людиноненавистництво проти людиноцентризму, смерть проти життя. Останню тезу про сенс російсько-української війни досить влучно схарактеризував український філософ та есеїст Володимир Єрмоленко: *«росія – це ненависть до життя як такого. Це некрофілія і біофобія, перетворені на «державну ідеологію». Це смерть, яка шукає свого «життєвого простору» і хоче витіснити з нього саме життя. Бо смерть теж дуже хоче «жити» і для цього їй треба витіснити зі світу саме життя – вітальні сили любові і*

творчості. З дитячих лікарень, які борються за життя найбільш вразливих. З пологових будинків, у яких це життя народжується, пробиває собі дорогу.

Тому росія воює проти дітей. Вона їх убиває, вона їх депортує, вона їх зомбує і перетворює на солдатів армії смерті.

Смерть заразна, світ смерті заразний, і саме цей вірус смерті росія і прагне поширити світом. Вона ширить епідемію смерті, де смерть є не наслідком вірусу, де вона є самим вірусом, що передається від індивіда до індивіда, від суспільства до суспільства.

Біофілія проти біофобії, ось про що ця війна!»!

Переконаний, що своєчасне розуміння справжніх намірів ворога, дозволить запобігти новим проявам російської гібридної агресії у багатьох сферах життя українського суспільства та віднайти нові сили для подальшої переможної боротьби!

**Ректор Університету
Григорія Сковороди в Переяславі
Віталій Коцур**

ЦВС сприяє зміцненню обороноздатності України, підвищенню довіри до ЗСУ серед населення та розширенню співпраці з міжнародними партнерами. Удосконалення механізмів державного регулювання є запорукою ефективності цього процесу в довгостроковій перспективі.

Список джерел та літератури

1. Верховна Рада України [Електронний ресурс]. Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2469-19#Text> Закон України “Про національну безпеку України”.
2. Воєнна доктрина України, затверджена Указом Президента України від 15 червня 2004 року № 648 (в редакції Указу Президента України від 8 червня 2012 № 390/2012). Верховна Рада України [Електронний ресурс]. Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/648/2004#Text>
3. STANAG 2509 – NATO Civil-Military Co-operation (CIMIC) Doctrine. [Електронний ресурс]. Режим доступу: <https://www.nato.int/ims/docu/ajp-9.pdf>
4. Офіційний сайт Міністерства оборони України. <https://mod.gov.ua/>
5. Аналітичні звіти Центру оборонних реформ України. [Електронний ресурс]. Режим доступу: <https://defence.org.ua/doslidzhennya/>

Катерина Майстренко, кандидат наук з державного управління, доцент кафедри публічного адміністрування Міжрегіональної академії управління персоналом

Сергій Леженко, Збройні Сили України

МІЖНАРОДНИЙ ДОСВІД СОЦІАЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ ДЛЯ ВЕТЕРАНІВ ВІЙНИ: ДОСВІД ДЛЯ УКРАЇНИ

Соціальна політика для ветеранів війни є важливим компонентом державної політики у багатьох країнах світу. Умови, з якими стикаються ветерани, варіюються залежно від характеру збройного конфлікту, масштабів його наслідків та ресурсів, доступних державі. В сучасних

умовах Україна, що продовжує протистояти зовнішній агресії, потребує ефективних механізмів соціальної підтримки ветеранів, спрямованих на їх адаптацію, реабілітацію та інтеграцію у мирне життя.

Міжнародний досвід країн, таких як США, Ізраїль, Канада та деякі держави Європи, демонструє різноманітні підходи до вирішення проблем ветеранів, включаючи створення спеціалізованих державних інституцій, розвиток програм реабілітації, працевлаштування та забезпечення житлом. Вивчення цих практик є важливим для розробки комплексної соціальної політики в Україні, яка враховує специфіку воєнного часу, економічну ситуацію та потреби ветеранів і їхніх родин.

Досвід різних країн щодо підтримки ветеранів демонструє різноманітність підходів, які враховують соціокультурні, економічні та політичні аспекти.

У США акцент зроблено на діджиталізацію послуг для ветеранів, включаючи створення онлайн-порталів самопомоги, гарячих ліній і чатів для підтримки. Реалізуються програми реабілітації та протезування, а також підготовка медичного персоналу для роботи з ветеранами. Особливе місце займають урядові програми для боротьби з посттравматичним стресовим розладом (далі – ПТСР) та тривожністю, що сприяють поверненню до повноцінного життя. Ветерани також мають доступ до спеціалізованих навчальних програм, які допомагають інтегруватися у цивільне життя через здобуття нових професій [1].

У Великій Британії важливим елементом є державно-приватне партнерство, де благодійні організації надають фінансову підтримку ветеранам і їхнім родинам. Пенсії ветеранів звільнені від оподаткування, а компенсації виплачуються відповідно до ступеня поранення. Медична допомога включає реабілітаційні програми та підтримку

психічного здоров'я, тоді як соціальні ініціативи забезпечують освіту і працевлаштування, що сприяє інтеграції ветеранів у суспільство. Особливу роль відіграють програми адаптації для сімей загиблих військових, які отримують значну підтримку через благодійні фонди.

Польща забезпечує ветеранів додатковими відпустками, безкоштовним доступом до муніципальних спортзалів і дотаціями на освіту, які включають оплату проїзду та проживання під час навчання. Додаткові соціальні програми спрямовані на професійну реабілітацію ветеранів і їхню інтеграцію в ринок праці. Завдяки наявності подібностей до українського досвіду, польська модель може слугувати прикладом для удосконалення вітчизняної ветеранської політики [3].

В Естонії ветерани можуть скористатися духовною підтримкою капеланів, які пропонують консультації, релігійні обряди та допомогу в адаптації до мирного життя. Крім того, після повернення з місій військові та їхні родини отримують тримісячний відпочинок у спа-центрах, що сприяє збереженню морального та фізичного здоров'я. Благодійні ініціативи, такі як продаж символічних предметів (наприклад, блакитної квітки), забезпечують фінансову допомогу родинам ветеранів, а також сприяють підвищенню соціальної згуртованості [1].

Досвід Ізраїлю, країни з тривалим досвідом військових конфліктів, виділяється високим рівнем уваги до потреб ветеранів. Центральною складовою є «реабілітаційні центри», які поєднують медичну, психологічну та соціальну допомогу. Особливий акцент робиться на допомозі ветеранам із ПТСР через програми довгострокової терапії, які включають арт-терапію, спорт та інноваційні підходи, як-от робота з тваринами. Держава активно фінансує програми підтримки освіти, забезпечуючи ветеранів

стипендіями для отримання вищої освіти. Сім'ї військових також отримують комплексну підтримку, зокрема через програми працевлаштування, житлові субсидії та спеціалізовані консультації. Ізраїль приділяє особливу увагу інтеграції ветеранів у суспільство, зокрема через програми розвитку лідерських якостей, які дозволяють ветеранам стати активними учасниками соціальних та економічних процесів [2].

Досвід Канади у соціальній політиці для ветеранів війни є одним із найрозвиненіших у світі, адже базується на довготривалих традиціях турботи про військовослужбовців. Канадська система підтримки ветеранів охоплює широкий спектр послуг, включаючи медичну допомогу, психологічну підтримку, соціальну інтеграцію, освіту та фінансову стабільність. Політика спрямована на забезпечення плавного переходу ветеранів від військової служби до цивільного життя, що дозволяє їм зберегти гідність, повернутися до активної участі в суспільстві та реалізувати свій потенціал [1].

Фінансова підтримка для ветеранів у Канаді передбачає компенсації для тих, хто зазнав фізичних чи психологічних травм, та спеціальні програми доходів для ветеранів, які через інвалідність не можуть працювати. Родини загиблих військових отримують компенсації та пенсії, що забезпечує їм економічну стабільність. Медична допомога включає реабілітаційні програми, лікування ПТСР та підтримку психічного здоров'я через спеціалізовані центри. Крім того, ветеранам пропонується здобуття нової освіти, перепідготовка або сертифікація для інтеграції в ринок праці, що підтримується фінансовими грантами та стипендіями. Уряд також стимулює приватний сектор до працевлаштування ветеранів через податкові пільги.

Соціальна інтеграція підтримується через створення ветеранських спільнот і організацій, а також програми наставництва, які сприяють адаптації до мирного життя. Важливою складовою є діджиталізація послуг: через онлайн-платформу «My VAC Account» ветерани мають доступ до всіх необхідних сервісів, включаючи фінансову допомогу, медичні консультації та психологічну підтримку. Інфраструктурна підтримка включає державне фінансування житлових програм, субсидії на оренду і будівництво, що особливо актуально для ветеранів із низькими доходами [4].

Особливістю канадського підходу є індивідуалізація допомоги, яка враховує потреби та стан здоров'я кожного ветерана. Родини військових також інтегруються в систему підтримки, що сприяє гармонізації соціального життя ветеранів. Цей досвід є прикладом збалансованої, ефективної та всебічної моделі соціальної політики, яка може бути адаптована до інших країн з урахуванням їхніх соціальних і економічних умов.

Таким чином, міжнародний досвід демонструє різноманітність підходів до підтримки ветеранів. Незважаючи на специфіку кожної країни, усі вони спрямовані на забезпечення якісної медичної, соціальної, психологічної та економічної адаптації ветеранів і їхніх сімей до мирного життя. Україні варто врахувати ці приклади для вдосконалення власної ветеранської політики.

В Україні ключовими напрямками підтримки є цифровізація послуг, що включає створення електронного реєстру ветеранів та цифрових інструментів для психологічного скринінгу. Освітні програми охоплюють підготовку за понад 365 спеціальностями, із компенсацією витрат на навчання, проїзд і проживання. Психологічна підтримка включає гарячі лінії та нові соціальні послуги, орієнтовані на сімейне консультування. Для розвитку

ветеранського бізнесу запроваджено грантові програми та підтримку підприємницьких ініціатив. Інтеграція в ринок праці передбачає адаптацію робочих місць і підготовку роботодавців до роботи з ветеранами [3].

Серед рекомендацій для подальшого розвитку підтримки ветеранів варто виділити створення єдиного порталу для інформування, деталізацію ролей і кваліфікацій помічників ветеранів, а також активне залучення громадянського суспільства до розробки політики. Комплексний підхід, який враховує медичні, соціальні, економічні та психологічні аспекти, є запорукою ефективної підтримки ветеранів. Важливо адаптувати ці рішення до локальних потреб і умов, а також сприяти участі ветеранських спільнот у створенні таких програм.

Список джерел та літератури

1. Аналітична записка з питань порівняльного законодавства щодо формування державної політики у сфері соціального захисту ветеранів та членів їхніх сімей з урахуванням досвіду законодавчого регулювання соціальної підтримки ветеранів у США, Державі Ізраїль, Великій Британії, Канаді та Республіці Хорватія. URL: https://research.rada.gov.ua/documents/analyticRSmaterialsDocs/hum_social_policy/analytical_notes-hsp/73886.html
2. Огляд міжнародних практик у сфері реінтеграції ветеранів: міркування щодо воєнного та повоєнного контексту України. URL: <https://www.undp.org/uk/ukraine/publications/ohlyad-mizhnarodnykh-praktyk-u-sferi-reintehratsiyi-veteraniv-mirkuvannya-shchodo-voeyennoho-ta-povoyennoho-kontekstu-ukrayiny>
3. Соціальна реінтеграція ветеранів в Україні з акцентом на інклюзивність ветеранів як вразливої категорії населення і роль, яку ветеранські організації можуть відігравати у забезпеченні інклюзивності. URL: https://ukraine.iom.int/sites/g/files/tmzbd11861/files/documents/2024-01/veterans-social_reintegration_ukr.pdf
4. Україна використовує кращий міжнародний досвід організації та функціонування ветеранської патронатної служби. URL: https://komspip.rada.gov.ua/documents/publichny_konsultatzi/76518.html

ЗМІСТ

ПЕРЕДМОВА	3
СЕКЦІЯ 1	ІНФОРМАЦІЙНИЙ ВИМІР ГІБРИДНОЇ ВІЙНИ РФ ПРОТИ УКРАЇНИ
Валерій Новородовський OSINT І НАЦІОНАЛЬНА БЕЗПЕКА УКРАЇНИ: ВИКЛИКИ РОСІЙСЬКО-УКРАЇНСЬКОЇ ВІЙНИ	5
Оксана Плужник, Владислав Дуда ІНФОРМАЦІЙНА БЕЗПЕКА ЯК СКЛАДОВА НАЦІОНАЛЬНОЇ СТРАТЕГІЇ ОБОРОНИ УКРАЇНИ	11
Ruslan Shevchenko INFORMST WAR OF RUSSIA AGAINST UKRAINE (ON THE EXAMPLE OF MAIN PRO-RUSSIAN POLITICAL PARTIES OF MOLDOVA)	17
Mykola Sorokatyi, Lev Velychko, Oksana Bilash INFORMATION ATTACKS AND PROPAGANDA AS A MEANS OF SHAPING PUBLIC OPINION IN HYBRID WARFARE	24
Віталіна Гаврилук ІНФОРМАЦІЙНИЙ АСПЕКТ ГІБРИДНОЇ ВІЙНИ РФ ПРОТИ УКРАЇНИ	29
Алла Зленко, Максим Мельніков РОЛЬ ОСВІТИ У ФОРМУВАННІ СТІЙКОСТІ ДО ДЕЗИНФОРМАЦІЇ СЕРЕД МОЛОДІ В УКРАЇНИ	36
Максим Кириленко ІМДЖЕВИЙ ВИМІР ГІБРИДНОЇ ВІЙНИ РОСІЇ ПРОТИ УКРАЇНИ	42
Яна Колотуша ПРЯМА І ПРИХОВАНА МОВА РОСІЙСЬКОЇ ВОРОЖНЕЧІ У СОЦМЕРЕЖАХ	47
Олександр Корольов ІНФОРМАЦІЙНА ВІЙНА ЯК СКЛАДОВА ГІБРИДНОЇ ВІЙНИ ЕРЕФІЇ ПРОТИ УКРАЇНИ. ЗАСОБИ РЕАЛІЗАЦІЇ ТА ПРОТИДІЇ ІНФОРМАЦІЙНИЙ ВІЙНИ	54
Федір Медвідь, Едуард Чорний, Артур Бурлака ІНФОРМАЦІЙНА БЕЗПЕКА В УМОВАХ ГІБРИДНОЇ ВІЙНИ РОСІЇ ПРОТИ УКРАЇНИ	59

Іван Мікрюков, Лариса Бикова ІНФОРМАЦІЙНА ПІГІЄНА ЯК ПРОТИДІЯ ГІБРИДНОЇ ВІЙНИ КРЕМЛЯ ПРОТИ УКРАЇНИ	68
Валерій Мірзоев, Олександр Сергієнко НЕГАТИВ ЯК ОСОБЛИВИЙ ВИД ІНФОРМАЦІЙНО-ПСИХОЛОГІЧНОГО ВПЛИВУ ПІД ЧАС ГІБРИДНОЇ ВІЙНИ	72
Ірина Скакальська, Андрій Левчук ФОРМУВАННЯ ГРОМАДЯНСЬКОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ В ЗДОБУВАЧІВ ОСВІТИ ЯК ВІДПОВІДЬ НА ВИКЛИКИ ГІБРИДНОЇ ВІЙНИ	78
Олександра Стасюк ІНФОРМАЦІЙНА ВІЙНА РОСІЇ ПРОТИ УКРАЇНИ	86
Богдан Трофімов РОЛЬ МЕСЕНДЖЕРІВ У ГІБРИДНІЙ ВІЙНІ РФ ПРОТИ УКРАЇНИ	92
Марія Хардель МОВА ТА ЇЇ РОЛЬ У ФОРМУВАННІ ІСТОРИЧНОЇ СВІДОМОСТІ ЧЕРЕЗ ВІКІПЕДІЮ В ГІБРИДНІЙ ВІЙНІ РФ ПРОТИ УКРАЇНИ	99
СЕКЦІЯ 2	ЕКОНОМІЧНІ АСПЕКТИ ВЕДЕННЯ ГІБРИДНОЇ ВІЙНИ РФ ПРОТИ УКРАЇНИ
Сергій Вашенко, Василь Дудар ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ РЕПАРАЦІЙНИХ ПРЕТЕНЗІЙ ДО РФ У ХОДІ ВІЙНИ З УКРАЇНОЮ	105
Вікторія Коверза, Анна Заграднікова ЕКОНОМІЧНІ ТА ПОЛІТИЧНІ ВИКЛИКИ ГІБРИДНОЇ ВІЙНИ: ШЛЯХИ ВІДНОВЛЕННЯ ТА ІНТЕГРАЦІЇ УКРАЇНИ ПІСЛЯ КОНФЛІКТУ	111
Вікторія Чубань, Олександра Павлова СОЦІАЛЬНІ ГАРАНТІЇ ПРАЦІВНИКІВ ДСНС УКРАЇНИ В УМОВАХ ВІЙНИ	118
СЕКЦІЯ 3	ВІЙСЬКОВІ ЧИННИКИ ВЕДЕННЯ ГІБРИДНОЇ ВІЙНИ РФ ПРОТИ УКРАЇНИ
Бриженюк Юрій ВІЙСЬКОВІ ЧИННИКИ ВЕДЕННЯ ГІБРИДНОЇ ВІЙНИ РФ ПРОТИ УКРАЇНИ	123
Сергій Вонсович ГІБРИДНА ВІЙНА РОСІЇ ПРОТИ УКРАЇНИ: ІНТРОДУКЦІЯ	131

Андрій Колесніченко, Любов Гаманюк, Євген Колесник ВІЙСЬКОВІ ОЗНАКИ ВЕДЕННЯ ГІБРИДНОЇ ВІЙНИ РФ ПРОТИ УКРАЇНИ	138
Олексій Міщенко ГІБРИДНА ВІЙНА РФ ПРОТИ УКРАЇНИ. ДОСВІД АГРЕСОРА	143
Олександр Наумов ДОСЛІДЖЕННЯ МОЖЛИВОСТЕЙ ПАСИВНОЇ СИСТЕМИ ЗВУКОЛОКАЦІЇ, РОЗПОДІЛЕНОЇ НА БЕЗПЛОТНИХ МОРСЬКИХ ТРАНСПОРТНИХ ЗАСОБАХ	151
Олександр Печорін, Віктор Савченко КІНЕТИЧНІ ЧИННИКИ ГІБРИДНОЇ ВІЙНИ	157
Володимир Симоненков, Ярослав Жарков, Олег Соколовський РЕКОМЕНДАЦІЇ ЩОДО ФОРМ І СПОСОБІВ ГРУПОВОГО ЗАСТОСУВАННЯ БЕЗПЛОТНИХ НАЗЕМНИХ СИСТЕМ В УМОВАХ ВЕДЕННЯ ГІБРИДНОЇ ВІЙНИ РФ ПРОТИ УКРАЇНИ	164
Олег Соколовський, Віктор Ємцев, Володимир Симоненков, ОСОБЛИВОСТІ РОЗВІДУВАЛЬНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ІЗОЛЯЦІЇ РАЙОНУ ВЕДЕННЯ БОЙОВИХ ДІЙ ПІДРОЗДІЛАМИ РОЗВІДКИ ТАКТИЧНОГО РІВНЯ	171
Юрій Фігурний ВІЙСЬКОВИЙ ВИМІР ПЕРЕБІГУ НЕОГОЛОШЕНОЇ РОСІЙСЬКО- УКРАЇНСЬКОЇ ГІБРИДНОЇ ВІЙНИ У 2022-2024 РОКАХ: ВИКЛИКИ ДЛЯ УКРАЇНИ, УКРАЇНЦІВ ТА СВІТОВИХ ДЕМОКРАТІЙ	178
СЕКЦІЯ 4	КУЛЬТУРНИЙ ВИМІР ГІБРИДНОЇ ВІЙНИ РФ ПРОТИ УКРАЇНИ
Олександр Акімов, Олександр Каменев, Олександр Вербовенко, Сергій Леженко КУЛЬТУРНО-ТЕХНОЛОГІЧНИЙ КОНТЕКСТ РОСІЙСЬКО-УКРАЇНСЬКОЇ ВІЙНИ	185
Юрій Войтенко РОСІЙСЬКА ОКУПАЦІЯ ЯК ФОРМА ЦИВІЛІЗАЦІЙНОЇ АГРЕСІЇ: КУЛЬТУРНО-ІДЕОЛОГІЧНА СКЛАДОВА	189
Дмитро Резуєнко КУЛЬТУРНИЙ ФРОНТ ГІБРИДНОЇ ВІЙНИ: ІНФОРМАЦІЙНА ПРОПАГАНДА ТА МАНІПУЛЯЦІЇ РОСІЇ ПРОТИ УКРАЇНСЬКОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ	194

Максим Ткаченко, Тетяна Ткаченко НАЦІОНАЛЬНІ ОСВІТНІ ТРАДИЦІЇ ЯК ОСНОВА ПАТРІОТИЧНОГО ВИХОВАННЯ УЧНІВСЬКОЇ МОЛОДІ В УМОВАХ СЬОГОДЕННИХ ВИКЛИКІВ	202
СЕКЦІЯ 5	ГУМАНІТАРНА СФЕРА ЯК ІНСТРУМЕНТ ГІБРИДНОЇ ВІЙНИ РФ ПРОТИ УКРАЇНИ
Петро Горбатенко ЕТНОНАЦІОНАЛЬНИЙ ЧИННИК ЯК ІНСТРУМЕНТ ГІБРИДНОЇ ВІЙНИ РФ ПРОТИ УКРАЇНИ	209
Свєнєнїя Горюнова БОРІТЬБА ПРОТИ УКРАЇНСЬКОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ В КРИМУ ЯК СКЛАДОВА РОСІЙСЬКОЇ ГІБРИДНОЇ АГРЕСІЇ	213
Валентина Губенко ОСВІТА УКРАЇНИ ЯК ІНСТРУМЕНТ ГІБРИДНОЇ ВІЙНИ РФ ПРОТИ УКРАЇНИ З НАГОЛОСОМ НА УПРАВЛІНСЬКОМУ АСПЕКТІ	219
Олег Калакура ПРОТИДІЯ ІНФОРМАЦІЙНИМ МАНІПУЛЯЦІЯМ НА ТРУДНОЩАХ ВІЙНИ У СОЦІОГУМАНІТАРНІЙ СФЕРІ	225
Олександр Кутков МЕХАНІЗМИ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ ЦИВІЛЬНО- ВІЙСЬКОВОГО СПІВРОБІТНИЦТВА ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ В КОНТЕКСТІ ЄВРОАТЛАНТИЧНИХ ПРОЦЕСІВ	231
Катерина Майстрєнко, Сергій Леженко МІЖНАРОДНИЙ ДОСВІД СОЦІАЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ ДЛЯ ВЕТЕРАНІВ ВІЙНИ: ДОСВІД ДЛЯ УКРАЇНИ	236
СЕКЦІЯ 6	ЦЕРКОВНО-РЕЛІГІЙНИЙ ВИМІР ГІБРИДНОЇ ВІЙНИ РФ ПРОТИ УКРАЇНИ
Олександр Акімов, Олександр Каменєв, Сергій Леженко, Олександр Вєрбовєнко КУЛЬТУРНО-РЕЛІГІЙНІ ПИТАННЯ ВОЄННОГО СТАНУ ТА ДІЯЛЬНІСТЬ ПСИХОЛОГІЧНОЇ ПІДТРИМКИ І КАПЕЛАНСЬКОЇ СЛУЖБИ	242
Зоріна Вихованець ВОЄННО-ГУМАНІТАРНА СПАДЩИНА У ВІТЧИЗНЯНИЙ КУЛЬТУРІ MILITARIS	246

Юрій Квачов УКРАЇНСЬКА ПРАВОСЛАВНА ЦЕРКВА МОСКОВСЬКОГО ПАТРІАРХАТУ ЯК ІНСТРУМЕНТ ГІБРИДНОЇ ВІЙНИ РОСІЇ	253
Ксенія Лобода НАДАННЯ ПАТРІАРШОГО І СИНОДАЛЬНОГО ТОМОСУ ПРО НАДАННЯ АВТОКЕФАЛЬНОГО ЦЕРКОВНОГО УСТРОЮ ПРАВОСЛАВНІЙ ЦЕРКВІ УКРАЇНИ ТА ЙОГО НАСЛІДКИ У ПРОТИСТОЯННІ УКРАЇНИ ПРОТИ РФ	257
Валерій Пристайко ОЗНАКИ ГЕНОЦИДУ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ ТА ШЛЯХИ ПРОТИДІЇ	262
СЕКЦІЯ 7	ПОЛІТИКО-ДИПЛОМАТИЧНИЙ НАБІР ІНСТРУМЕНТІВ ВЕДЕННЯ ГІБРИДНОЇ ВІЙНИ РФ ПРОТИ УКРАЇНИ
Левко Глуховецький ВИКОРИСТАННЯ ПРИНЦИПУ «РОЗДІЛЯЙ І ВОЛОДАРЮЙ» У ГІБРИДНІЙ ВІЙНІ РФ ПРОТИ УКРАЇНИ	268
Володимир Демченко СЕРГІЙ ШЕЛУХІН ПРО ПРАВО УКРАЇНИ НА СУВЕРЕНІТЕТ	271
Олег Кондратенко УКРАЇНА ТА ГЛОБАЛЬНИЙ ПІВДЕНЬ – АСИМЕТРІЯ ВЗАЄМИН	276
Андрій Сірко ЗАСТОСУВАННЯ LAWFARE ЯК ІНСТРУМЕНТУ ГІБРИДНОЇ ВІЙНИ ТА ШЛЯХИ ПРОТИДІЇ	284
Тарас Білозьоров, Ілля Отиченко ЕФЕКТИВНІСТЬ УПРАВЛІННЯ СИЛАМИ БЕЗПЕКИ ТА ОБОРОНИ ЯК ІНСТРУМЕНТ ПРОТИДІЇ РОСІЙСЬКІЙ ГІБРИДНІЙ АГРЕСІЇ	288
СЕКЦІЯ 8	ГЕНОЦИДНІ ПРАКТИКИ РОСІЙСЬКО-УКРАЇНСЬКОЇ ВІЙНИ
Віталій Коцур УРБІЦИД ЯК ГЕНОЦИДНА ПРАКТИКА РОСІЙСЬКО-УКРАЇНСЬКОЇ ВІЙНИ	294
Михайло Гордієнко УКРАЇНСЬКА ВОЛЬНИЦЯ Й МОСКОВСЬКА ДЕСПОТІЯ В КОНТЕКСТІ ОНТОЛОГІЧНОГО ДИСОНАНСУ	297

Леся Коцур ЗНИЩЕННЯ РОСІЯНАМИ ПАМ'ЯТІ ПРО ГОЛОДОМОР-ГЕНОЦИД НА ОКУПОВАНИХ ТЕРИТОРІЯХ ЯК ІНСТРУМЕНТ ГІБРИДНОЇ ВІЙНИ	306
Олександр Горошко ОДИН З ФАКТІВ ГЕНОЦИДУ РОСІЙСЬКО-УКРАЇНСЬКОЇ ВІЙНИ	310
Анна Ласкаржевська ВИСВІТЛЕННЯ ГЕНОЦИДНОЇ ПРАКТИКИ РОСІЙСЬКО-УКРАЇНСЬКОЇ ВІЙНИ В ІНОЗЕМНИХ МЕДІА	314
Сергій Леженко, Ярослава Берестова ГЕНОЦИДНІ ПРАКТИКИ РОСІЙСЬКО-УКРАЇНСЬКОЇ ВІЙНИ	320
Софія Лякішева ЗНИЩЕННЯ РОСІЄЮ УКРАЇНСЬКОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ ДІТЕЙ ТА МОЛОДІ НА ТИМЧАСОВО ОКУПОВАНИХ ТЕРИТОРІЯХ УКРАЇНИ	326

МАТЕРІАЛИ
МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
«ВІЙНА РОСІЇ ПРОТИ УКРАЇНИ:
ВІД ГІБРИДНИХ ФОРМ
ДО ГЕНОЦИДНИХ ПРАКТИК»

9 грудня 2024 р.

Відповідальність за достовірність даних, наведених у статті, несе її автор та науковий керівник.

Комп'ютерна верстка: Домбровська Я.

Формат 60X84 1/16. Папір офсетний. Гарнітура Times New Roman.

Зам. № 21/24 Ум. друк. арк. 12,8.

Виготівник: ФОП Домбровська Я. М.,

Свідоцтво про внесення суб'єкта видавничої справи до державного реєстру
видавців, виготівників і розповсюджувачів видавничої продукції

ДК № 6366 від 22.08.2018 р.

08055, Київська обл., Макарівський р-он, с. Вільне,
вул. Чапаєва, 16а, e-mail: devis519@ukr.net